

23 aprilie - 29 aprilie

Războiul văzut și cel nevăzut

Textul de memorat: „Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor se ia cu năvală, și cei ce dau năvală pun mâna pe ea.” (Matei 11:12)

În fiecare zi, noi facem alegeri importante în ceea ce privește stilul de viață, relațiile, cariera, prioritățile, prietenii sau modul de a ne recrea și distra. Pentru a înțelege cu adevărat semnificația acestor alegeri, trebuie să ne asigurăm că înțelegem implicațiile lor reale. Biblia afirmă că există o realitate nevăzută care are un mare impact asupra realității pe care o vedem.

Întrucât trăim într-o epocă a științei, nu ar trebui să ne fie greu să credem în realități invizibile. Nouă, care cunoaștem razele X, undele radio și comunicațiile wireless, ar trebui să ne fie ușor să credem în ce nu putem să vedem. Cu fiecare apel în rețelele de telefonie celulară primit sau trimis și cu fiecare mesaj video transmis prin satelit pe care îl urmărim, noi acționăm pe baza presupunerii existenței unor realități nevăzute care fac aceste experiențe reale.

Într-adevăr, marea luptă dintre Hristos și Satana formează cadrul nevăzut al lumii văzute în care trăim zi de zi. În această săptămână, vom analiza texte din Evanghelia după Matei, care ne vor ajuta să descoperim forțe pe care nu le vedem și modul în care ele influențează viața și alegerile noastre.

Duminică, 24 aprilie - Texte mai greu de înțeles

Scriptura este Cuvântul lui Dumnezeu și, în ea, planul de mântuire este prezentat clar. Cu toate acestea, sunt unele texte mai dificil de înțeles. Însă lucrul acesta nu ar trebui să ne surprindă. În definitiv, în orice aspect al vieții naturale găsim lucruri greu de înțeles. Cu atât mai mult este de așteptat să se întâmple astfel cu diferite pasaje din Cuvântul lui Dumnezeu, care ne descoperă adevăruri și realități spirituale și supranaturale.

Ellen G. White spune: „Cele mai simple forme de viață prezintă probleme pe care chiar și cel mai înțelept gânditor nu poate să le explice. Pretutindeni întâlnim minuni care trec peste puterea noastră de a pricepe. Ne mai mirăm atunci să aflăm că și în lumea spirituală sunt taine pe care nu le putem cuprinde? Dificultatea stă numai în slăbiciunea și îngustimea minții omenești. Dumnezeu ne-a dat în Sfintele Scripturi suficiente dovezi despre caracterul lor divin și nu trebuie să punem la îndoială Cuvântul Său pentru că nu putem înțelege toate tainele providenței Sale.” - *Calea către Hristos*, pp. 106-107 în original

Unul dintre pasajele care stârnesc cele mai multe controverse din întreaga Scriptură este cel pe care îl studiem astăzi.

1. Citește Matei 11:11,12. Cum să înțelegem această afirmație?

Alte traduceri ale versetului 12 spun astfel: „Din zilele lui Ioan Botezătorul până în prezent, împărăția cerului a înaintat năvalnic și oamenii violenți au atacat-o” (ISV). „De când Ioan Botezătorul a început să predice și până acum, împărăția cerului avansează prin putere și oameni violenți (puternici) o atacă” (NLT). „Din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum, împărăția cerului a fost supusă violenței și oamenii violenți au asaltat-o” (NIV).

În greaca biblică, verbul din expresia folosită aici este din aceeași familie cu verbele românești „a (se) sili, a silui”, care vin de la cuvântul din slavonă sila - „forță”, „violență”, dar exprimă și ideea de „efort”, „strădanie”. Verbul grecesc exprimă ideea cuceririi unei cetăți prin asalt, dar are și sensul figurat de „a face eforturi intense pentru a avea acces la ceva”. Ce vrea să ne spună Isus aici?

*Ce alte lucruri din viața cotidiană acceptăm prin credință, fără să le înțelegem?
De ce?*

Luni, 25 aprilie - Frontierele înțelegerii

De-a lungul veacurilor, cei care au cercetat Biblia au întâmpinat dificultăți cu textul din Matei 11:12, deoarece cuvintele care descriu aici împărăția și oamenii pot fi folosite fie în sens pozitiv, fie în sens negativ. Verbul grecesc *basmati* poate să însemne fie „a înainta prin forță/violență”, fie „a suferi violență”. Iar cuvântul grecesc *biastes* poate să însemne fie „oameni puternici sau înflăcărați/năvalnici”, fie „oameni violenți”.

Așadar, spune acest verset că blânda și liniștita împărăție a cerurilor este supusă violenței și că oameni violenți o atacă? Sau că Împărăția cerurilor avansează ea însăși cu putere, dar pașnic, iar oamenii hotărâți care o iau în stăpânire sunt, de fapt, urmașii lui Hristos? Este posibil ca urmașii lui Hristos să fie înflăcărați și foarte insistenți în căutarea împărăției?

2. Citește textele următoare. Ce mesaj transmit ele și ce lumină aduc asupra întrebării anterioare?

Matei 10:34

Apocalipsa 5:5

Mica 2:13

Unii au argumentat că interpretarea cea mai potrivită pentru textul din Matei 11:12 este să aplicăm sensurile cele mai comune ale cuvintelor *bia-zomai* (tipic pozitiv) și *biastes* (tipic negativ), dându-i acest sens: Împărăția cerului avansează în forță, cu „puterea sfântă și cu energia măreață care împinge înapoi frontierele întunericului”; și, în timp ce se întâmplă acest lucru, „oameni violenți și lacomi au încercat să o prade, să o apuce prin violență”. - D. A. Carson, *The Expositor's Bible Commentary With the New International Version: Matthew*, pp. 266-267

Această interpretare pare să fie în armonie cu restul Evangheliei după Matei. De fapt, ea surprinde tabloul mai mare, acela al luptei dintre lumină și întuneric, dintre Hristos și Satana, o temă care străbate întreaga Biblie, dar care apare mai explicit în Noul Testament. Este, într-adevăr, un război, văzut și nevăzut, în care suntem implicați toți, în care fiecare ne situăm de o parte sau de alta, la care luăm parte zilnic, indiferent cât de mult înțelegem sau nu înțelegem ce se întâmplă. Aceasta înseamnă să trăim în mijlocul marii lupte.

Mărti, 26 aprilie - Lumea din perspectiva mării lupte

3. Ce ne spun textele următoare despre realitatea mării lupte?

Matei 12:25-29

1 Ioan 5:19

Romani 16:20

Geneza 3:14-19

Efeseni 2:2; 6:10-13

Acestea sunt doar câteva dintre numeroasele texte, atât din Vechiul Testament, cât și din Noul Testament, care se referă la ceea ce un teolog contemporan a numit „o perspectivă de război asupra lumii”, ideea că există o luptă în desfășurare, între puterile supranaturale din cosmos, un război în care suntem implicați toți, într-un fel sau în altul. Această concepție nu este deloc nouă pentru adventiștii de ziua a șaptea. Ea a făcut parte din teologia noastră încă de la începuturile bisericii; într-adevăr, pionierii noștri au aderat la ea înainte ca biserica să fi fost oficial constituită.

În ce fel vezi realitatea acestei lupte exprimată în viața ta? Cum se oglindește ea în alegerile pe care le ai de făcut și în ispitele cu care te confrunți? Cum te poate ajuta înțelegerea realității să faci alegeri corecte?

Miercuri, 27 aprilie - Lupta cu îndoiala

Așa cum am văzut deja, cuvintele lui Isus din Matei 11:12 ne descoperă faptul că împărăția lui Dumnezeu nu va fi instaurată fără zbulcium sau fără război. Acest război este încă în plină desfășurare. El va continua până la distrugerea finală a păcatului, a lui Satana și a celor pierduți. Și, uneori, poate să devină crunt.

Putem vedea realitatea mării lupte și cât de aprigă poate deveni ea și din faptul că Isus însuși a spus acele cuvinte din Matei 11:12.

4. Cum ne ajută conceptul mării lupte să înțelegem ce s-a întâmplat cu Ioan Botezătorul? Matei 11:1-12

Cine i-a inspirat pe conducători să-l întemnițeze pe Ioan? Putem vedea aici încercarea lui Satana nu doar de a-l opri pe Ioan, ci și de a descuraja credința în Isus. În definitiv, dacă Ioan, cel care vestise lucrarea lui Isus, a avut o asemenea soartă, ce am putea spera pentru Isus însuși?

În același timp, urmașii lui Isus și ai lui Ioan ar fi putut să se întrebe: *Dacă acest Isus din Nazaret poate să facă atâtea minuni și are atâta putere, atunci de ce lasă un om atât de credincios și de bun ca Ioan, vărul Lui, să putrezească în temniță?*

Apoi, cine credem că a adus îndoielile în mintea lui Ioan? *De ce sunt aici? De ce El nu mă eliberează?* Astfel, nu este de mirare că a întregat: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?” (Matei 11:3). Să nu uităm că Ioan îl botezase pe Isus, văzuse „Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El” (Matei 3:16) și auzise glasul din cer declarând: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea” (Matei 3:17). Și, cu toate acestea, ajunge să se îndoiască. Desigur, oricât de rea era deja situația lui Ioan, ea urma să se înrăutățească, fapt care avea să-i alimenteze îndoiala (Marcu 6:25-28).

Ție ce anume îți trezește îndoiala? Ce poți face ca s-o îndepărtezi?

Joi, 28 aprilie - Un deznodământ cunoscut

De-a lungul istoriei, au existat mereu războaie. Este ceva în firea omului care face ca un grup să năvălească asupra altui grup, ca să jefuiască, să cotopească și săucidă. Într-o carte despre tatăl ei, filosoful britanic Bertrand Russell, Katherine Tait a scris despre îngrijorarea acestuia, la izbucnirea Primului Război Mondial, când a văzut bucuria manifestată pe străzile Angliei pentru perspectiva unui război cu Germania. „El crescuse cu o credință victoriană optimistă în progresul de la sine înțeles, cu încrederea că întreaga lume va urma, la timpul potrivit, cursul înțelept pe care îl urmaseră englezii, trecând de la barbaria și brutalitatea antică la stăpânirea de sine civilizată. Atunci, dintr-odată, a descoperit că iubiții lui compatrioți dansau pe străzi în anticiparea măcelării unui mare număr de ființe umane care, din întâmplare, vorbeau germana.” - *My Father Bertrand Russell*, p. 45. Dacă extindem ideea, vom vedea în istorie realitatea decăderii naturii umane aproape la toate popoarele. Doar că, în aceste războaie omenești, nimeni nu știa rezultatul dinainte. Oamenii mergeau să lupte fără să știe dacă aveau să fie de partea învingătoare sau de cea învinsă.

În „perspectiva de război” pe care o avem asupra lumii noastre, avem un mare avantaj: știm deja cine a câștigat războiul. Hristos a câștigat biruința decisivă pentru noi. După moartea Sa pe cruce, este clar cine este Biruitorul și cine poate să se bucure de roadele biruinței Lui. Cauza lui Satana este, într-adevăr, o cauză pierdută.

5. Ce ne spun textele următoare cu privire la urmările mării lupte? Evrei 2:14; 1 Corinteni 15:20-27; Apocalipsa 12:12; 20:10.

După cum a pierdut lupta în cer, Satana a pierdut lupta și pe pământ. Dar, cu ură și dorință de răzbunare, el caută încă „pe cine să înghită” (vezi 1 Petru 5:8). Oricât de categorică este biruința lui Hristos, lupta încă este în desfășurare, încă este aprigă, și singura noastră scăpare este să trecem, cu mintea și cu trupul, de partea Biruitorului. Și putem face aceasta prin alegerile zilnice. Prin deciziile pe care le luăm, noi trecem de partea lui Hristos, acolo unde biruința ne este asigurată, sau de partea cealaltă. De aceasta atârnă destinul nostru veșnic.

Vineri, 29 aprilie - Un gând de încheiere

Care credincios nu cunoaște realitatea marii lupte? Știm de acest război pentru că îl simțim zilnic înăuntrul nostru. Trăim într-o lume stricată, aflată sub blestemul fricii și al durerii. Într-o lume în care „Șarpele cel vechi”, Satana, nu este limitat la un singur pom, din mijlocul grădinii, ci se consideră stăpânul pământului. Nu este de mirare că Isus a spus: „Vegheați și rugați-vă”, ca să nu cădem în numeroasele capcane care ne așteaptă. Și, dintre toate, probabil că cea mai periculoasă pentru un creștin este cea care spune: „Când cedezi ispitei, deja ai mers prea departe. Nu există niciun Dumnezeu al harului care să te mai primească înapoi în brațele Lui.” Cine nu a auzit, când și când, sugerându-i-se acest lucru? Într-un anume sens, nu este rău să fii conștient că ai păcătuțit și ai nevoie de ajutor - când cazii în ispită, fie și o singură dată, deja ai mers prea departe ca să te mai poți întoarce singur. Acesta este și motivul pentru care Isus a venit aici, a câștigat biruința pentru noi acolo unde toți am căzut și ne oferă victoria Sa. Aceasta este, pe scurt, Evanghelia: Isus face pentru noi, în cadrul marii lupte, ceea ce noi singuri nu am fi putut face niciodată, în același timp însă, noi trebuie să alegem zi de zi, oră de oră, clipă de clipă să ne așezăm de partea Sa și facem acest lucru ascultând de Cuvântul Său, cerând împlinirea făgăduințelor Sale de biruință și bazându-ne întotdeauna pe meritele Sale atribuite nouă, ca fiind garanția mântuirii noastre.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI - STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Samuel 12-18

1. Conform spuselor lui Natan, ce anume a disprețuit David?
2. Ce nume i-a dat Natan lui Solomon?
3. Ce a făcut Ahitofel, văzând că sfatul lui nu a fost urmat?
4. Cine i-a adus lui David vestea morții fiului său Absalom?

Viața lui Iisus, capitolul 70

5. În loc să vizităm locurile pe unde a umblat Isus, ce ar trebui să facem ca să umblăm pe urmele Lui?